

Овај правно недоказив наслов, у овдашњем случају избора у 10 локалних самоуправа (Кула и остале), и још у пет нешто раније, животно је тачан. Борба за то ко ће у провинцији зграбити комуналну власт водила се као судбоносна у отвореном рату власти и опозиције, и последично о њиховој даљој судбини. То је несхватљиво здравом разуму, ако се зна да брига о локалним путевима, осветљењу, грејању, гробљима или социјалним случајевима увек доноси више главобоље него славе и користи. Додуше, буде у некој од тих вароши и каква капитална инвестиција из које се получи мало опште користи, а мало, на црно, и приватне. Све у свему, у просечној демократији не би требало да има превише мотива за огорчену борбу око варошке власти, сем ако се не рачуна са корупцијом и купопродајом утицаја – запошљавањем, намештањем напредовања, доделом јавних радова и тим низом даље.

Сви да ставе прст на чело пре него што узму оловку у руку и заокруже. Наћи ће на том изборном листићу, надам се, студентску авангарду и опозициону алтернативу овој власти, обједињене око једне идеје и циља – смене ради опстанка

Како је локално бирачко поприште изгледало на дан гласања (29. марта), уз претходне месечне логистичке припреме, све су прилике да су властодршци српски, већи и мањи, добро разумели, искуствено, да и општинска моћ доноси ћар, новац и утицај. У нормалним околностима, победу на изборима остварује онај коме слободни грађани дају више гласова, док су се овде гласови прикупљали – кеш куповином, пакетима, уценама (на послу), обећањима, лажним листама, манипулацијом адресама и бирачким списковима, кол центрима, намештеним гласањем код куће. Неизбежан фолклор и ових избора биле су штангле и шаке јуришних одреда, уједно кључни фактор испомоћи у напред поменутом отимању гласова.

Од каубојштине којом се настоји загасити слобода избора, а која ће победом опозиције пре или касније бити отерана, већу зебњу доноси слика о правој природи овог режима.

Ауторитарном тежњом да освоји и задржи под својом контролом сваки заселак или улаз у зграду, режим предуго функционише као тоталитарни којим управља један харизматични геније са своје неуставне диктаторске висине. Манипулативним негативним маркетингом хорски се трује јавно мњење, измишљају непријатељи, храни мржња и непрестано одржава тензија о вођиној угрожености, атентатима на њега и породицу од стране туђих мрачних сила и домаћих издајника и последично о нашој пропасти. Са друге стране слика се мит о шефовој доброту и непогрешивости. Та дегутантна матрица завртила се и на локалним изборима, где је вођа уједно и првак изборних листа уз кога су, у светој борби против свакојаког зла, наше породице и наша деца. Ни помисли о реалној свакодневници, о комуналним проблемима у вези са водом и канализацијом у месту Х, које локална власт мора да решава.

Наглавачке изокренут уставни систем, разваљен насиљем и гажењем устава, са новим и новијим појавама које личе на ратно стање и анархију, дотеран је до краја. Али неће се предати, напашће опет јер има још лукративних послова које би да доврши (не само ЕКСПО). Да то завршавање не би потрајало и следећих 15 година, а држава остала без своје младости и будућности, сви да ставе прст на чело пре него што узму оловку у руку и заокруже. Наћи ће на том изборном листићу, надам се, студентску авангарду и опозициону алтернативу овој власти, обједињене око једне идеје и циља – смене ради опстанка.

(srpskipravnickiklub.rs)